

Profetes a casa

Els arquitectes Rafael Aranda, Carme Pigem i Ramon Vilalta (RCR, d'Olot), que acaben de ser distingits amb el premi Pritzker, considerat el Nobel de la disciplina, havien rebut abans una vintena de guardons en els premis d'arquitectura de les comarques gironines

TEXT **ALFONS PETIT**

La feina de Rafael Aranda, Carme Pigem i Ramon Vilalta «busca connexions entre l'exterior i l'interior» en una «arquitectura emocional i experiencial», que està «poderosament connectada amb el paisatge». Ho assegura el jurat del prestigiós premi Pritzker, considerat el Nobel de l'arquitectura, que fa pocs dies anunciava la concessió del guardó als tres arquitectes que a finals de la dècada de 1980 van obrir l'estudi RCR a Olot. RCR Arquitectes són Rafael Aranda (Olot, 1961), Carme Pigem (Olot, 1962) i Ramon Vilalta (Vic, 1960), que van coincidir a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura del Vallès, on tots tres van obtenir el títol d'arquitecte l'any 1987 (Vilalta i Pigem, abans, havien estudiat a l'Escola de Belles Arts d'Olot). Quan va arribar el moment d'iniciar la seva activitat professional van decidir treballar plegats (RCR són les inicials dels seus noms) i van prendre una primera decisió poc convencional: «Quedar-nos a Olot, quan la lògica semblava que era instal·lar-se a les capitals; si no ho feies semblava que te'n anaves a la muntanya, i que no podies fer arquitectura», explicaven Ramon Vilalta i Rafael Aranda en un reportatge publicat al suplement *Dominical* del *Diari de Girona* el 31 de desembre de l'any 2005, poques setmanes després que els fos lliurat el Premi Nacional d'Arquitectura corresponent a 2004 pel seu projecte per a l'escola bressol Colors, de l'Ajuntament de Manlleu, i també en reconeixement a una trajectòria durant la qual havien creat uns edificis «audaços en les formes, refinats en les proporcions i elegants en els detalls», segons la definició de William

Curtis al llibre *Entre la abstracció i la naturalesa* (2004). Ja llavors, RCR Arquitectes era un estudi reconegut (per la crítica especialitzada, per les publicacions arquitectòniques i pels jurats de diversos guardons) per obres com la reforma del restaurant Les Cols d'Olot, els pavellons (un hotel molt especial) del mateix restaurant, l'IES Vilartagues de Sant Feliu de Guíxols, la Facultat de Dret de la Universitat de Girona, Espais per a l'Oci i la Cultura a Riudaura, l'àrea recreativa de Tussols-Basil d'Olot, el parc de pedra tosca de les Preses (són assessors del parc natural de la zona volcànica de la Garrotxa) i diverses cases unifamiliars, entre d'altres.

Aranda, Pigem i Vilalta han estat profetes a la seva terra, i entre els guardons que ja havien rebut el 2005, i entre els que han rebut posteriorment fins a aquesta «grossa» del Pritzker, se'n troben una vintena de concedits

FOTOS:

- 1. Casa Mirador (Olot, 2000).** E. PONS
- 2. Parc de pedra tosca (Les Preses, 2006).** H. SUZUKI
- 3. Casa Cuca de llum (Olot, 2006).** H. SUZUKI
- 4. Casa Roser (La Vall d'en Bas, 2002).** H. SUZUKI
- 5. Escola bressol Colors (Manlleu, 2004).** E. PONS
- 6. Pavelló de bany de Tussols-Basil (Olot, 1998).** E. PONS
- 7. Pista d'atletisme Tussols-Basil (Olot, 2002).** R. PRAT

pels diferents jurats dels premis d'arquitectura de les comarques gironines. Aquestes distincions, que es van atorgar per primera vegada l'any 1997, han reconegut les següents obres de RCR: Pavelló i exteriors de Can Cardenal (Batet de la Serra, Olot, 1997); Pavelló del bany-Espai fluvial Prat de Gola (Olot, 1998); Espais per al lleure i la cultura a Riudaura (1999); Casa mirador (Olot, 2000); Facultat de Dret de Girona (2000); Institut d'ensenyament secundari Vilartagues (Sant Feliu de Guíxols, 2000); Casa Roser (Sant Privat d'en Bas, la Vall d'en Bas, 2002); Casa del ferrer i la perruquera (La Canya, la Vall de Bianya, 2002); Pista d'atletisme Tussols-Basil (Olot, 2002); Casa Fuelle (Les Preses, 2003); Restaurant Les Cols (Olot, 2003); Piscina i exteriors a la Vila de Trincheria (La Vall de Bianya, 2003); Casa M-Lidia (Montagut, 2004); Pavellons al Restaurant les Cols (Olot, 2006); Casa Cuca de llum (Olot, 2006); Parc de pedra tosca (Les Preses, 2006); Espai públic teatre La Lira (Ripoll, 2013); Carpa al restaurant Les Cols (Olot, 2013); Casa Entremurs (Olot, 2014); Mas del Vent. Punt de trobada (Palamós, 2014); Equipament de l'estadi d'atletisme Tussols-Basil (Olot, 2014).

Josep Maria Montaner, en el volum *Arquitectura Contemporània a Catalunya* (Edicions 62, 2005) apuntava sobre l'obra d'Aranda, Pigem i Vilalta que «han sabut crear uns espais propis, de formes pures, intenses i brillants, fetes de textures i exfoliacions, basades en jocs de plens i buits, de transparències, translucideses i refraccions lumíniques. L'equip RCR ha establert amb el medi unes relacions que són totalment noves, alhora delicadament naturals i contundentment abstractes. Han sabut extreure de les formes geomètriques i de la naturalesa la seva intemporal i protèica essència zen».

Ho van començar a demostrar en els seus primers treballs (la Casa Margarita d'Olot, l'Albons Calm Hotel d'Albons i un far a Gran Canària que no es va arribar a construir van ser els primers projectes amb els que van aconseguir captar l'atenció de la professió), ho van continuar fent amb tots aquests treballs guardonats en els premis gironins d'arquitectura, i també ho han fet quan han portat la seva particular manera de treballar més lluny de casa, ja fos a Barcelona, a França, a Bèlgica o a Dubai. I també enllà d'aquestes fronteres els han reconegut la bona feina amb distincions molt destacades rebudes abans del Pritzker: són cavallers de l'Orde de les Arts i de les Lletres de la República Francesa (2008) i membres d'honor de l'Institut Americà d'Arquitectura (AIA, 2010) i del Reial Institut dels Arquitectes Britànics (RIBA, 2012). ■